

177

I urminnes tider skapades allt

Am D Am

I I ur - min - nes ti - der ska - pa - des

D Bm E Bm

allt, ur nat - ten kom da gen, ur ha - vet ett

E (add9) E7 FΔ Em/G Am Em/G

land. Gud for - mar ett kos - mos, vårt

F Em7 A /C# Dm Bm 7-5

hem, vår pla - net. Gud for - mar ett

E7 /G# Am Dm Am/E E

kos - mosvårt hem, vår pla - net

2 Och människan skapas nästan som gud,
men någonting händer, en livskraft går ur
och tilliten rasar och vilsenhet styr,
och tilliten rasar och vilsenhet styr.

3 I människans inre härjar en kraft,
av våld och förstörelse, varhelst vi går fram.
Men annat är möjligt, vårt liv kan bli helt.
Men annat är möjligt, vårt liv kan bli helt.

4 Vi står där i mörkets väldiga strid
med bedjande händer och längtan till ljus.
Gud, hjälp oss att leva av nåden från dig.
Gud, hjälp oss att leva av nåden från dig.

5 Vi undrar om skulden, vad vi har gjort,
och vem som får möta och fråga vår Gud?
Vem vågar att speglas i Ansiktets ljus?
Vem vågar att speglas i Ansiktets ljus?

6 Fast Kristus har segrat, kampen är klar,
är lidandet del av det liv som vi har.
Gud, tack att du kommer som mänska och vän.
Gud, tack att du kommer som mänska och vän.

7 Ja, porten är öppen! Frihet och hopp!
Och ondskan har brutits, fast våldet är kvar.
Vi lever i världen med ansvar och tro.
Vi lever i världen med ansvar och tro.

Text: Susanne Wigorts Yngvesson
Musik: Mattias Ekström Koj